

MdR, Jazzgeschiedenis 610. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 17: trompettisten, deel 2. David Eldridge, genoemd Roy, begon in de jaren dertig als Louis Armstrong adept, ontwikkelde vanuit Pops zijn eigen stijl en veroverde zich een positie waardoor hij 'Little Jazz' genoemd werd. Niet door de musici overigens, die zeiden 'Jazz'. Geen kleinering dus. Zijn snelle tempi en virtuoos gebruik van hoge registers waren weer het uitgangspunt voor Dizzy Gillespie. ~~R~~ Roy Eldridge, een ^{be}weeglijke, meestal vrolijke man -het is zeer goed in zijn spel te horen- zat eerst met Gillespie's populariteit, maar handhaafde zich en kreeg zijn zelfvertrouwen terug, vooral via JATP van Norman Granz. Als die Eldridge niet in een toernee opnam zegde iedereen af. Hier Roy Eldridge in een typische JATP-omgeving, hoewel in de studio. Voor het Clef-label van Norman Granz, september 1954 in Los Angeles, met Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums: "Sweet Georgia Brown".

plaat

Roy Eldridge: Sweet Georgia ^{ia} Brown (Casey, Pinkard, Bernie)
1/voorl. - 5:15 - Metro Records 2356 105

"Sweet Georgia Brown". Trompettist Roy Eldridge eerst met Harmon demper, dan open en tenslotte ~~v~~ weer even met de Harmon. September 1954 voor Clef in Los Angeles - Oscar Peterson-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Roy Eldridge overleed in Valley Stream, NY, 26 februari 1989, 78 jaar oud, want hij werd 30 januari 1911 in Pittsburgh geboren. Dizzy Gillespie werd de 21ste van de vorige maand 75. Na 1953 was zijn Bebop-pioniersrol zo'n beetje over, maar hij verfijndew zijn muziek, verdiepte die, en is tot op de dag van vandaag intens beluisteren waard. Norman Granz combineerde op 16 oktober 1956 John Birks Gillespie met Sonny Stitt-alt en Stan Getz-tenorsaxofoon, als ritmesectie koos hij John Lewis-piano die zich praktisch niet liet horen, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Stan Levey-drums. Op de plaat 'For musicians only' kwamen vier lange stukken, bij het hoofdstuk Stan Getz, Jazzgeschiedenis 530, uitgezonden 30 maart 1991, liet ik "Wee" en "Dark eyes" ^{horen}, deze muziek staat nu op een Verve CD met nog een tweede take van "Dark eyes". ~~Ik~~ Ik bewaarde voor deze aflevering speciaal dit eigen thema van Dizzy Gillespie: "Bebop".

CD 1

For Musicians Only: Bebop (Dizzy Gillespie)
1 - 12:47 - Verve 837 435-2

"Bebop", het stuk van Dizzy Gillespie dat via een misverstand met jazzjournalist/producer Leonard Feather, die naam aan de jazz van na 1945 zou hebben gegeven. Voor Verve in Los Angeles, 16 oktober 1956: Dizzy Gillespie-trompet, Sonny Stitt-alt, Stan Getz-tenorsaxfoon. John Lewis-piano, Herb Ellis-gitaar, Ray Brown-bas, Stan Levey-drums. Tenslotte nu een opname van het Newport jazz Festival in 1957, waar Gillespie met zijn big band speelde. Hijzelf kondigt de solisten aan.

CD 2

Dizzy Gillespie a/h Orchestra: Dizzy's blues (A.K.Salim)
1 - 11:51 - Verve 513 754-2

"Dizzy's blues" van A.K.Salim, door Verve opgenomen bij het Newport Jazz Festival in Newport, Rhode Island, 6 juli 1957. Dizzy Gillespie, Lee Morgan, Ernest Perry, Carl Warwick en Talib Dawud-trompet. Al Grey, Melba Liston en Ray Connor-trombone. Jimmy Powell en Ernie Henry-alt, Billy Mitchell en Benny Golson-tenor, Pee Wee Moore-baritonsaxofoon. Wynton Kelly-piano, Paul West-bas, Charli Persip-drums. Volgende keer Kenny Dorham en Donald Byrd, dit was Jazz-geschiedenis 610, MdR.

0 0 0 0 0